

พระราชบัญญัติ

จดทะเบียนครอบครัว (ฉบับที่ ๒)

พุทธศักราช ๒๕๕๒

ในพระปรมาภิไธยสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวอานันทมหิดล

คณะผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์

(ตามประกาศประธานสภาผู้แทนราษฎร

ลงวันที่ ๔ สิงหาคม พุทธศักราช ๒๕๕๐)

อาทิตย์ทิพอาภา

พล. อ. เจ้าพระยาพิชเยนทรโยธิน

ตราไว้ ณ วันที่ ๑๗ ตุลาคม พุทธศักราช ๒๕๕๒

เป็นปีที่ ๖ ในรัชกาลปัจจุบัน

โดยที่สภาผู้แทนราษฎรลงมติว่า สมควรแก้ไขเพิ่มเติม พระราชบัญญัติจดทะเบียนครอบครัว พุทธศักราช ๒๔๗๘ บางประการ

จึงมีพระบรมราชโองการให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้ โดยคำแนะนำและยินยอมของสภาผู้แทนราษฎร ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้ให้เรียกว่า “พระราชบัญญัติจดทะเบียนครอบครัว (ฉบับที่ ๒) พุทธศักราช ๒๔๘๒”

มาตรา ๒ ให้ใช้พระราชบัญญัตินี้ตั้งแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นวรรค ๓, ๔ และ ๕ ของมาตรา ๖ แห่งพระราชบัญญัติจดทะเบียนครอบครัว พุทธศักราช ๒๔๗๘

“โดยฉะเพาะการจดทะเบียนสมรส นอกจากจะปฏิบัติ ตามความในวรรคก่อน ถ้าท้องที่ใด ข้างหลวงประจำจังหวัด เห็นสมควรจะประกาศโดยอนุมัติของรัฐมนตรี้ว่าการกระทรวงมหาดไทย ขอมให้ยื่นคำร้องขอจดทะเบียนสมรสต่อกำนัน ท้องที่ที่ชายหรือหญิงฝ่ายใดหรือทั้งสองฝ่ายที่มีถิ่นที่อยู่ก็ได้

วันที่ ๓๐ ตุลาคม ๒๔๘๒ ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๕๖ หน้า ๓๕๒

คำร้องเห็นว่าการลงลายมือชื่อของผู้ร้องและพะยาน๒คน
ลงต่อหน้ากำนัน แต่พะยานคนหนึ่งนั้นต้องเป็นเจ้าพนักงาน
ฝ่ายปกครอง ซึ่งมีตำแหน่งตั้งแต่ชั้นผู้ใหญ่ขึ้นไป หรือ
นายตำรวจซึ่งมียศตั้งแต่ชั้นนายร้อยตำรวจขึ้นไป หรือ
หัวหน้าสถานีตำรวจ หรือผู้แทนราษฎร เทศมนตรี สมาชิก
สภาเทศบาล สมาชิกสภาจังหวัด หรือทนายความ

เมื่อได้รับคำร้องโดยถูกต้องแล้ว ให้กำนันส่งคำร้อง
นั้นต่อไปยังนายทะเบียนโดยเร็ว เพื่อพิจารณารับจดทะเบียน
ในการจดทะเบียนนี้ ให้นายทะเบียนลงชื่อผู้ร้อง และ
พะยานในทะเบียนถือเป็นแทนการลงลายมือชื่อ และให้
ถือว่าการสมรสได้สมบูรณ์ตั้งแต่วันที่กำนันรับคำร้องนั้น

มาตรา ๕ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยมีหน้าที่
รักษาการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

พิบูลสงคราม

นายกรัฐมนตรี